

empriu de Fondeguilla (xxx, 2.12). Aquest i els dos següents poden ser denominació de diversos vestsants d'un mateix paratge extens, car són tres termes límitrofs: «Colmo *Manyaneto*» cim de serra a la Vall d'Uixó (XXIX, 192.24): forma en la qual retrobem la propagació nasal consumada en la forma moderna del *Manyanet* pallarès; i d'altra banda amb -T- mantinguda segons fon. mossàrab; però havent passat això a través de l'àrab, aquest el pronunciarà amb *femfàtica*, que obre les vocals immediates en la pron. aràbiga; d'aquí, en te. d'Almenara: «alqueria de Almenara llamada *Medianai*» canviada per un hort de Morvedre a. 1258 (Mtz.Fdo., *Doc.Val.ACA* I, n. 191): és potser el fenomen que es repeteix en el nom del poble val. *Finestrat* = *Finestret* del Conflent (FENESTRETUM).

Al costat de *Manyanet* tenim una forma *MEDIANETULUM* amb terminació -*ETULUM* diminutiva de l'ètimon d'aquells: paral·lela a *Llorell* LAURETULUM / *Lloret* -*ETUM*; *Espinà*(*l*)bell SPINALBETULUM junt amb *Espinalbet*, *Pinnell* / *Pinet*, *Rourell* / *Rouret* 'bosc de roures' etc. *Manyanell*, lloc ant. de l'alta Segarra que devia tenir terme en part comú amb el de Preixens, junt amb el qual se cita: 1359: «loch de *Peraxens* ab *Manyanell*: 12 focs» (entre tots dos) (*CoDoACA*, 12, 23).

En els següents hi ha doble interpretació possible: un *MEDIETUM* derivat de *MEDIUS* tal com els anteriors *MEDIANETUM* ho eren de *MEDIANUS*; o bé resultant d'aquest mateix, amb diferent i peculiar evolució fonètica; sobretot els de la sèrie (*a*) que es troben en la zona superior de l'Alt Pallars on s'ha constatat la caiguda de la -*N*- intervocàlica, a l'estil de la fonètica basca (*E.T.C.*, I, 124-5 (c)).

a) Barranc de *Majédo*, a la vall de Boí, en el te. d'Iran; límitrof amb el te. d'Irgo (XIII, 192). *Camp de Maiedo* a Sopena, prop del Pont de Celles, però vora el te. de Llastarri (XVIII, 195.27). D'altra banda amb la propagació nasal: Pla de *Manyet* (*manjēt*) te. Estac, però molt prop d'Enviny (XXI, 125).

b) *Manyat*, pda. damunt del bosc entre 1200 i 2000 alt., a Andorra, te. Andorra la Vella, a la r. de St. Julià de Lòria (3 k.SE. de Sta.Coloma, m. del Consell, 1976, O^oG81x47^o20. Això ja no és en la zona on es registra aquell fenomen bascoide; per tant aquest nom i *Manyate*, poden venir de PLANUM *MEDIATUM* ('repartit per meitat'), amb la propagació nasal. *Plana de Manyate*, te. Burgo (V. d'Àneu, XX, 188); no era però inconcebible que també vinguessin de *MEDIANETUM*, amb evol. més complicada *mējanāt* > (metāt.) > *manējāt*, *manjāt*. I fins, per al de Burgo: *manjēt* > *man-iāte* amb trasllat de la *e* en hiatus a la final: concebible si bé forçat. En aquests hi haurà la substitució de -*ETUM*, per -*at*, -*ada*, que es constata en tants NLL del cat. occ. (*Faiada* etc. *BDC* XXIII, 270).

c) En fi també podria haver-hi hagut la caiguda bascoide de -*N*- en el nom del Barranc i Prat de

Manyago, *TVBoí* II, 5, si venia de *Meiā* o *MEDIANUM* amb la nasalitat anticipada i -*g*- intercalada. Però veg. nota especial sobre *Manyago*.

Quant a aquelles metàtesis i assimilacions vocals, es retroben en molts altres noms d'aquestes zones, derivats de *MEDIUS* -*ANUS*, i designant paratges intermedis. Solana *Mainera* i *Pic de La Mainera*, la que puja entre les valls de Cabdella i d'Àneu, fins al Pic del mateix nom, trifini d'aquelles dues amb la d'Espot: on partint de *Meianera* es passà a *Maienera > *Mainera*. De *MEDIANAS*, -*ANA*: Torrent de *Manyanes*, afrontació de Noves de Segre, amb el bosc de *Mata Llobatera*, (del qual baixa), a. 1518 (en *Spill* de Castellbò, f^o13^o). A la ribera de Xúquer, Barranc de la *Manyana*, afl. del Xúquer a Antella (XXI, 13.15), certament metaplasme de *VALLIS MEDIANA*.

No hi ha relació amb *Mariedo*, sengles partides de les Valls Ferrera i d'Àneu (*E.T.C.* I, 149, 150.3), que deuen venir de *MERIDIETUM* 'prats on les ovelles amorrien' (V. *Mariola*, art. infra).

No n'hi deu haver en el cas següent; encara que sigui lloc termenal, no seria gens fàcil relacionar amb els noms anteriors el del Serrat de *Manyaguén* a l'Isàvena, entre els termes de Morens i *Calvera*; passat que hi suposéssim una base *MEDIAGNEM* relacionant-ho amb els fets de pron. bascoide de l'alt Pallars i Boí, que estudiem en notes prèvies sobre *Farraien*, *fāien*, *Sórguen*, *cumen* (*E.T.C.* I, 125), i d'altra banda *g* conservada, sense passar a *ž*, com en el grup de *Guerosso* / *Guinedo* / *Sórguen* de *ETC* I, 126 (f) si bé aquí l'accent agut agreujaria l'atrevida combinació. També *Llombrigues*, lloc immediat al te. de Beranui, fóra potser llavors *LUMBAGINES* 'lloms de serrat', amb repercussió de la líquida; però no sols per la *í*, caldríen excepcionals combinacions no ben paral·leles.

¹ Amb una extensió figurada al terreny abstracte es va usar en el sentit de transacció entre idees: «Sepas que la Trinidad son tres personas, e encierran un Dios --- pues si de estos quisieres *medianedo* abrás a poner a dos o una: si pusieres una, fincará la cuenta desigual» en el *Lucidario* castellà (c. 1300, ms. S. xv, *RFE* XXIII, 11).

Manyaula, V. *Manola* *Manyet*, V. *Manyanet*

ELS MANYESTÀVOLS

Extens paratge a la Conca de Tremp, te. de Conques, pujant del riu de Conques cap a St. Salvador de Toló (enq. que ens hi féu Rafel de la Torre, a. 1954, n° 15).

Sembla formar contrast amb *Manyolives*, altra partida del mateix terme (id. id.).

Suposarem com a ètimon *MAGNA STABULA*, plural de *STABULUM*, (que ja era llatí clàssic en el sentit de 'estable, cort d'animals') (Virgili), i en pl. *stabula* «bergerie» 'pleta de pastors' (Lucreci), «auberge» en